

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Nummer 45
Juni 2021

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

De vereniging richt zich op het nagelaten werk van Johannes van der Steur met als doel om de kinderen in het christelijke weeshuis van de Yayasan Pa van der Steur in Jakarta, Indonesië, te ondersteunen.

Voorzitter

Eveline Gerritsen-Kastein
Postbus 82094
2508 EB Den Haag

Penningmeester

Rosa van Valkenhoef

Secretaris

Matthieu de Borst

Bestuursleden

Nel de Borst
Marijke Ross
Tom Jutte

Betalingsgegevens

IBAN NL 22 INGB 0003 1845 22

Tenaamstelling Ver. Vrienden Yayasan Pa van der Steur

Contact

Adoptie (Stans Stolte)
Vereniging (Matthieu de Borst)

adoptie@pavandersteur.org

mrdeborst@gmail.com

0651394054

nelkuta@gmail.com

Yayasan (Nel de Borst)

Bulletin nr. 44

Juni 2021

Redactie en vorm

Voor eerdere nummers en info

Matthieu de Borst

www.weeshuispavandersteur.nl

Een weeshuis in Indonesië?

Verdeeld over een jongens- en een meisjeshuis wonen er 34 weeskinderen op het terrein van de Yayasan Pa van der Steur (de yayasan) in Jakarta, Indonesië. De leeftijd varieert van drie tot achttien jaar waarbij de jongsten vanaf het eerste uur worden begeleid door de ouderen. Naast het woongedeelte bestaat de yayasan uit een kleuter-, een basis- en een middelbare school. Ook kinderen uit de omgeving schrijven zich op deze scholen in. Afhankelijk van hun omstandigheden kunnen zij een (volledige) reductie krijgen van het lesgeld. Na de middelbare school bemiddelt de yayasan voor de weeskinderen bij het vinden van een baan of probeert te helpen om een beurs te krijgen. Bij goede prestaties is het mogelijk om een vervolgonderwijs te volgen.

De Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur (de vereniging) heeft als doel om de yayasan financieel te ondersteunen. Het geld hiervoor is vooral afkomstig van donateurs uit Nederland. Door aandacht te verspreiden over de yayasan werft de vereniging donateurs, zoals bijvoorbeeld met informatie over gebeurtenissen in het weeshuis of over de geschiedenis van de verschillende kinderen.

Vrienden van een kweekvijver

'Al langer dan een jaar zitten we in lockdown. Het grote hek is onze grens. Een jaar lang geen school. Een jaar lang geen visite. Een jaar lang eeuwig handen wassen. Een jaar lang eeuwig met een masker om. Ik ben het spuugzat. Kunnen we alsjeblieft weer terug naar het normale leven?' Eva, elf jaar.

Het virus maakt van het weeshuis een gevangenis. Een door vier muren afgesloten terrein en een lange, eentonige reeks van dagen is voor niemand prettig. Voor deze kinderen, waarbij verlangend naar een 'normaal leven' nog steeds betekent: altijd afgedankte kleren, slapen in stapelbedden met twintig anderen op een kamer, geen of nauwelijks familie en met stip geplaatst onderaan de Indonesische hiërarchie, is dat een oneerlijke straf.

Na de eerste uitbraak van corona in Indonesië en de noodgedwongen sluiting van de scholen was er met gedoneerde computers en smartphones les op afstand mogelijk. Vooral omdat er daarna iets later kon worden opgestaan werd dit door veel kinderen als 'relaxed' beoordeeld. (De abrupte overgang van een klassieke manier van lesgeven was voor een paar oudere leraren juist erg stressvol en zorgde voor uitval). Maar het ontbreken van activiteiten samen met de beperkte leefomgeving was al snel minder leuk. En omdat er alsnog te weinig computers zijn voor alle kinderen werden de lessen soms in groepjes gevolgd vanaf één beeldscherm, wat natuurlijk ten koste gaat aan de kwaliteit van het onderwijs.

Aanvankelijk daalden de inkomsten ook nog eens enorm aangezien het lesgeld voor de scholen van kinderen uit de omgeving niet meer door sommige ouders kon worden betaald (op de scholen van de yayasan staan zowel kinderen van het weeshuis en kinderen uit de omgeving ingeschreven), en er minder werd gedoneerd in verband met de financiële onzekerheid van lokale donateurs. En ondanks alle voorzorgsmaatregelen brak er toch corona uit in het weeshuis. Iedereen moest worden getest om de kinderen en caretakers die besmet waren met het virus te scheiden van de rest. Een kostbaar verhaal om dit snel en op locatie te laten uitvoeren.

Hierop heeft onze vereniging op verschillende social media een noodkreet geplaatst en gevraagd om hulp door middel van de donatiepagina op de nieuwe website www.weeshuispavanderstuur.nl. Vanuit de hele wereld werd er gedoneerd; er bleken zoveel

mensen te zijn die deze kinderen een warm hart toedragen. Met de opgehaalde donaties kon het leven van dag tot dag weer worden betaald. Voor kinderen uit de omgeving, wiens ouders geen lesgeld konden betalen, was het vervolgens natuurlijk geen discussie dat ook zij de lessen op afstand konden volgen en gewoon examens mochten afleggen. Ook kwamen er professionele testers om iedereen te testen. De positief geteste kinderen gingen twee weken in quarantaine en het terrein werd grondig ontsmet. Later kwamen er onverwacht nieuwe donaties bij; enorme hoeveelheden vis, rijst en groenten werden soms bij de poort achtergelaten. Alles wat teveel was werd verdeeld aan armlastige mensen uit de omgeving. Dit alles was alleen mogelijk dankzij alle vrienden van de yayasan.

In dit bulletin staan verschillende verhalen van de kinderen zelf. Wie ze zijn, waar ze vandaan komen en waar ze heen willen. Want de yayasan, zo wordt in deze verhalen duidelijk, biedt niet slechts onderdak en onderwijs, het is ook een kweekvijver voor durf en ambitie. En bij kinderen zoals Aldo (10 jaar) voor veerkracht: 'Er gebeurt best heel veel in deze coronatijd. Het leuke is dat we veel tijd hebben om te spelen en te sporten. Alleen is de coronatest in je neus minder leuk. Iedereen die positief was moest toen in quarantaine. Daarnaast hadden we ook overstromingen. Het water kwam midden in de nacht ons huis binnen. De grotere kinderen gingen toen aan de slag om met emmers het water weg te gooien. Daarna moesten we alles schoonmaken. Gelukkig is alles nu weer goed en zijn we weer beter. Dat komt omdat we hebben gebeden. Ik ben daarom erg blij.'

Matthieu de Borst

Van de voorzitter

In dit bulletin staat op pagina 10 de uitnodiging voor de algemene ledenvergadering op 27 juni om 13.30 u. Helaas kunnen we door de geldende maatregelen weer geen bijeenkomst houden en moeten we de vergadering digitaal houden. We missen allemaal het contact met u, onze trouwe donateurs. We zijn erg dankbaar voor uw steun tijdens deze onzekere tijden. De kinderen in de yayasan hebben het ook zwaar gehad, de lockdown met sluiting van de scholen heeft erg lang geduurd. Mede door uw hulp hebben de scholen digitaal onderwijs kunnen geven en hebben we een aantal keren voor de kinderen coronaproof evenementen kunnen organiseren om de sleur van het opgesloten zitten een beetje te breken. Er zijn veel kinderen ziek geweest maar gelukkig is iedereen weer hersteld. Dat betekende wel nog meer voorzorgsmaatregelen. Gelukkig hebben de kinderen wel de ruimte op het terrein en kunnen ze buiten sporten maar het blijft voor iedereen een moeilijke tijd.

Ook voor ons is het nieuw om een digitale algemene ledenvergadering te organiseren. Om deze digitale vergadering zo soepel mogelijk te laten verlopen verzoeken we u om eventuele vragen van

tevorens bij ons aan te leveren via e-mail. U kunt ook aangeven of u aanwezig zult zijn bij de (online) vergadering. Tijdens de vergadering stellen wij ons nieuwe bestuurslid Cherie Ham voor. Zij heeft als vrijwilliger verschillende malen de yayasan bezocht en Nel geholpen met de externe contacten. Tevens nemen we afscheid van Ruud Ross als lid van de kascommissie. Hij heeft jarenlang met veel plezier de boeken gecontroleerd en daar zijn we hem ook heel dankbaar voor. We hebben intussen een geweldig nieuw lid van de kascommissie: Henk Ham.

We hopen u allen te zien tijdens onze eerste digitale vergadering.

Eveline Gerritsen

Vier verhalen van de kinderen

Klappertandend rijk

Ik ben twaalf jaar en kom uit Arso, een piepklein dorpje in Papua. Ik woonde daar met mijn ouders en mijn kleine zusje. Mijn ouders waren helemaal niet rijk. Om te leven moesten ze elke dag heel ver lopen naar een veldje om groenten te verbouwen. Mijn moeder maakte zich ook zorgen om de gezondheid van mijn vader. Later toen ik al in het weeshuis woonde, ging hij dood door tuberculose.

Op een dag kwam onze dominee die mijn ouders vroeg of ze mij in een weeshuis wilde laten verzorgen waar ik de kans kreeg voor een goede scholing. Ik was zo blij toen ik dit hoorde. Ik wilde tegelijk mee. Het was midden in de nacht toen ik iedereen gedag zei. En het was al laat in de middag toen we op het vliegveld aankwamen. Ik was zo verbaasd toen ik zag hoe gigantisch groot een vliegtuig was. In het oerwoud kon ik alleen tussen de bomen een klein stipje van een vliegtuig hoog in de lucht zien. Dat ik straks hoog in de lucht zou zijn, maakte dat mijn hart als een razende klopte. Pas toen beseftte ik dat ik mijn familie niet meer zou zien.

Vanuit de lucht leken de huisjes beneden ons zo klein. Ik was ook verbaasd om een televisie in het vliegtuig te zien. Als je met je vinger aan het scherm een zwaai gaf dan kwam je

op een ander programma. Ik keek naar de film *Ondel ondel* over een reuzenpop die zijn gigantisch grote hoofd kon bewegen terwijl er allemaal vuurwerk om hem heen explodeerde.

Na de lange reis landden we op het vliegveld van Jakarta. Pak Putu wachtte ons buiten op. Ik was doodsbenauwd toen de auto op de autobaan reed. Er waren kriskras zoveel auto's om je heen die allemaal razendsnel reden. Iedereen toeterde, het was een oorverdovend geluid. De hoge gebouwen om je heen kwamen tot aan de hemel. Ik vroeg me af wie daar woonden en hoe groot de stad was.

Uiteindelijk kwamen we bij een groot hek. Ik begon te klappertanden toen een hele groep kinderen op ons afkwam. Maar de angst verdween gelijk toen ze me omarmden. Ze zeiden: 'Wij zijn je nieuwe familie.' Tante Nel was ook heel lief. Ze bracht me naar mijn bed en liet mijn la zien voor mijn kleren. Ik voelde me heel rijk want ik had nog nooit een eigen plekje voor mezelf gehad. De volgende dag werd ik getest op school. Ik moest het ABC lezen zodat ze konden zien in welke klas ik zou zitten. De school is zo'n leuke plaats om nieuwe vrienden te maken. Mijn hobby is tekenen. Ik vind het leuk om gezichten te tekenen.

Twee jaar geleden introduceerde tante Nel mij aan een bekende filmster. Ik moest toen laten zien hoe goed ik basketbal kon spelen, dat is mijn andere hobby. Zij gaf mij toen een beurs op haar sportschool om door haar trainers te worden opgeleid als atleet. Helaas zijn de trainingen al een jaar lang gestopt door corona. Maar eens hoop ik mijn droom waar te maken door een bekende atleet te worden zodat ik mijn arme moeder een goede oude dag kan bezorgen.

Anti, 11 jaar.

Een verhaal apart

Hoewel ze later altijd worden afgekort, geven ouders in Indonesia hun kinderen altijd mooie lange namen. Mijn ouders gaven mij de naam Tuderi Doka Eli Janframel Nenobais. Gelukkig noemt iedereen me doodgewoon Yoksan. Ik ben geboren in het dorpje Kuku in Oost Nusa Tenggara. Kuku ligt ergens in 'the middle of nowhere'. Er wonen daar maar vijftig families.

Mijn ouders waren heel arm. Mijn vader werkte op een landje en verbouwde groenten en mijn moeder was huisvrouw. Ons huis was piepklein en gemaakt van riet en dun geweven bamboe. Er was geen elektriciteit dus gebruikten we een soort fakkeltje met kerosine. Het hoofdgerecht was altijd bise mais. Dat is rijpe mais die eerst gestampt en daarna gekookt wordt. De meeste mensen kunnen zich geen rijst veroorloven. Het is er alleen op grote feesten zoals op een bruiloft, Kerstfeest of met Pasen. Dan wordt er door iedereen rijst gegeten.

Ons dorp had ook geen school. Om naar school te gaan moesten we twee uur lopen naar het dorpje Niki Niki. Ik herinner me dat het nog stikdonker was als we naar school liepen. Alle kinderen in het dorpje verzamelden zich eerst om daarna samen door het oerwoud te lopen. We droegen allemaal sandalen in plaats van schoenen. Voordat we bij Niki Niki kwamen, passeerden we eerst twee dorpen en moesten we een steile heuvel opklimmen.

Op een dag kwam er een tante voor twee weken logeren. Zij had werk als hulp in de huishouding in Jakarta. Ik hing aan haar lippen als ze over die stad vertelde. Toen ze zag hoe geïnteresseerd ik naar haar luisterde, zei ze: 'Als je belooft goed je best te doen op

school, mag je met mij mee naar Jakarta.' Ik was zo overweldigd maar beloofde tegelijk dat ik echt heel erg mijn best zou doen.

Per boot vertrokken we naar Jakarta. De reis duurde een week en het was een geweldige ervaring. Ik keek mijn ogen uit toen onze boot de haven in kwam. Het krioelde er van de mensen en iedereen gilde ook door elkaar heen. Ik had nog nooit zo'n drukte meegemaakt. Per taxi gingen mijn tante en ik naar haar huisje. Van links, rechts, voor achter, overal om je heen zag je auto's die elkaar probeerden in te halen. Maar tot mijn verbazing was iedereen wel gehoorzaam aan de lamp van een lantaarn. Als het licht groen was dan reed iedereen hard door. Maar als het licht rood werd dan remden iedereen en stond opeens alles stil.

Mijn nieuwe school was in de buurt van mijn tantes huis. Ik kreeg veel werk omdat ik zoveel moest inhalen maar dat vond ik niet erg. Ook was het fijn om alleen maar tien minuten naar school te lopen. Helaas kreeg ik na twee jaar van mijn tante te horen dat ze de opleiding niet meer kon betalen. 'Ik moet je weer terugsturen naar Kuku,' zei ze verdrietig. Dat was een

grote klap. Daarna wachtte ik teleurgesteld tot we afscheid zouden nemen. Heel toevallig kwam er juist toen een vriendin van mijn tante op bezoek. Zij werkte op het kantoor van het weeshuis Pa van der Steur en vroeg aan mijn tante om mij in het weeshuis te plaatsen zodat ik mijn schoolopleiding kon vervolgen. Ik was overdonderd van blijdschap door deze oplossing.

En zo kwam ik in het weeshuis van Pa van der Steur terecht. Ik kreeg gelijk een heleboel nieuwe vrienden. Iedereen kende mij vooral als de belhamel omdat ik altijd kattenkwaad uithaalde en op daken krom. Als tante Nel hoorde dat iemand een arm of been had gebroken dan wist ze gelijk wie het was. Helaas had ik het daardoor zo druk dat ik niet echt mijn best deed op school. Uiteindelijk, hoewel echt op het randje, heb ik toch mijn middelbare schooldiploma gehaald.

Ik rende naar tante Nel om te vertellen dat ik het had gehaald en vroeg haar of ik mocht studeren. Verdrietig schudde ze haar hoofd. Ze zei dat er maar weinig geld was en dat ik ook nooit mijn best had gedaan. Ik liet mijn hoofd zakken hoewel ik het wel begreep. Andere kinderen hadden wel altijd hun best gedaan en wilden ook studeren.

Nadat ik me omdraaide hoorde ik haar zeggen: 'Wat zijn je plannen als je uit het weeshuis gaat?'

'Ik ga een vriend helpen met kleren verkopen op straat,' zei ik.

Het antwoord van tante Nel zal ik nooit vergeten: 'Yoksan, alleen door te studeren kun je wat bereiken. Als je gaat werken dan moet je proberen de helft van je

inkomen te sparen zodat je later kunt studeren. Je kan bij je vriend werken maar als je administratieve ervaring wil opdoen dan kun je ook bij mij op kantoor werken.'

Ik was blij dat ik deze kans kreeg. Werken met tante Nel is een verhaal apart. Alles moet vlug gebeuren, het liefst moest het gisteren al klaar zijn op mijn computer. En oh wee als ze ontdekte dat ik tijdens werkuren naar een spannende voetbalcompetitie keek. Maar ik leerde ook veel. Ik leerde files opbergen, brieven opstellen en met mijn humor bracht ik veel vrolijkheid op kantoor. Tante Nel en ik konden goed samenwerken, vooral als we samen video's maakten. Zij had creatieve ideeën en ik voerde het uit.

Ik hielp haar ook met de voorbereidingen om verschillende gasten te ontvangen. Op een dag zou er weer een gast komen. Ik kreeg te horen dat het een Engelse gastdocent is op een universiteit iets buiten Jakarta. Ook de woorden van tante Nel op die dag zal ik niet vergeten: 'Yoksan, misschien is dit je kans. Nooit geschoten is altijd mis.'

We zaten allemaal op het terras toen onze gast arriveerde. Alle kinderen vroegen hem over zijn hobby, zijn favoriete eten en de mooiste plaatsjes in Indonesië. Toen iedereen was uitgevraagd, stak ik mijn vinger omhoog en vroeg: 'Meneer, ik wil zo graag studeren maar tante Nel heeft geen geld. Zou u mijn studie willen betalen?'

Met grote ogen keek de gast mij aan. Dat had hij niet verwacht. Hij antwoordde ook niet gelijk. Maar de volgende dag kreeg ik een e-mail waarin hij vroeg wat ik wilde studeren, hoe lang het duurde en hoeveel het kostte. Deze vragen heb onmiddellijk beantwoord. Gelukkig wilde hij met plezier mijn studie betalen mits ik altijd goede cijfers zou laten zien.

Niemand kan beseffen hoe dankbaar ik ben om in dit weeshuis te wonen, waar zoveel lieve mensen en kinderen zijn. Ik ben dankbaar voor mijn donateur die mij helpt naar een goede toekomst. Ik ben dankbaar voor tante Nel die alle kinderen laat dromen om hun doel te bereiken. Naast ieders bed staat een prent van wat we willen bereiken in dit leven. Elke avond, zelf nog voordat we ons avondgebed hebben gedaan, moeten we naar de prent kijken en uitrekenen hoe lang het nog duurt voordat we onze droom kunnen waarmaken. En elke dag is er weer eentje minder naar iets wat een lange weg lijkt maar misschien eens zal uitkomen.

Zoals het verhaal van dat jongetje uit een arm gezin ergens in Kuku die nu bijna zijn universitaire studie heeft afgerond dankzij mensen zoals u. Mensen die hart hebben om een helpende hand te reiken naar kansarme kinderen.

Yoksan, 24 jaar

Gezegend en gemist

De impact van COVID-19 in Indonesië

Het afgelopen jaar was een jaar vol uitdagingen. Veel dingen waaraan we nooit gedacht hadden, zijn gebeurd. Een daarvan is de komst van het COVID-19 virus. Er is nu zelfs gemeld dat er een nieuwe type coronavirus is. Dit virus zorgt voor enorme veranderingen zoals een economische crisis, ontslag van werknemers, verlaging van salarissen en zoveel meer. Daarbij wordt alles van huis uit gedaan, zowel het studeren als ook het werken. Bovendien zijn er tijdens de pandemie veel misdrijven gepleegd omdat veel mensen geen inkomen hadden en toch moesten rondkomen.

Hoe zit het met de situatie bij ons in het weeshuis

Het is hier min of meer hetzelfde. Maar we zijn dankbaar voor de donateurs. Want te midden van deze beperkingen geven donateurs nog steeds om ons. We willen hun hartelijk danken en we bidden dat ze altijd gezegend zullen worden en gezond zullen blijven.

Hoe ziet het met de kinderen in het weeshuis

Alle kinderen volgen de studie van school online via computers. Ook leren we tuinieren, en sommige die van dieren houden, verzorgen de kippen, en de vissen. Daarnaast krijgt iedereen online Engelse les. Tijdens de recreatietijd gaan we vaak sporten. Het is wel verdrietig dat we al zo lang geen gasten hebben mogen ontvangen. Ook het kerstfeest werd alleen onder ons gevierd samen met de medewerkers. Gelukkig waren er ook wedstrijden georganiseerd die alle kinderen heel erg gelukkig maakten.

We bidden dat deze pandemie snel zal eindigen zodat we weer normaal kunnen leven maar vooral dat we alle lieve gasten, die we vreselijk gemist hebben, weer kunnen ontvangen.

Helena, 16 jaar.

Relevant keihard werken

Mijn naam is Evangeline Pratiwi. Ik kwam in het weeshuis toen ik in de derde klas van de lagere school zat. Het weeshuis gaf mij de kans om verder naar school te gaan. Ik was vooral blij als er vrijwilligers kwamen die met ons Engels spraken.

Op dit moment zit ik in de laatste klas van de middelbare school waar ik multimedia als keuzevak heb. Daar leer ik om audio video's te maken. De examens zijn achter de rug en volgende maand hoor ik of ik geslaagd ben.

Ik zou graag mijn opleiding willen voortzetten op de Universiteit Bunda Mulia in Jakarta. Hiervoor doe ik mee aan een beursprogramma. Ik hoop met mijn kennis en mijn prestaties van school in aanmerking te komen voor een beurs.

Ik zou graag communicatiewetenschappen willen studeren omdat ik wil meewerken aan de ontwikkelingen in de wereld. Communicatie wordt met de dag belangrijker en relevanter. Het vak bestrijkt een breed spectrum in verschillende sectoren. Bijvoorbeeld journalistiek, reclame, communicatiemedewerker of een radio/tv presentator.

Tijdens zijn eerste bezoek aan ons weeshuis was ik onder de indruk van bapak Rob Swartbol (de heer Swartbol was op dat moment de ambassadeur van Nederland in Indonesië, red.) en wilde ik het liefst zijn secretaresse worden. Toen ik hem dat vroeg zei hij dat je keihard moest werken om iets te bereiken. Die gedachte heeft mij gesterkt om mijn droom waar te kunnen maken en op een dag presentator te worden zodat ik het nieuws aan de buitenwereld kan brengen.

Evangeline, 19 jaar

De Italiaanse vrijwilligers

Oasepizza's

Als expat in de chaotische metropool Jakarta is het makkelijk om je verdwaald te voelen. We ontmoeten elkaar, andere Italianen, en delen onze ervaringen. Maar om deze stad echt te ontdekken probeerden we een gemeenschap te vinden, mensen die ons kunnen helpen. En er is een plaats die ons vooral raakt en richting geeft aan onze dagen.

Het begon toen we voor de eerste keer het weeshuis Pa van der Steur bezochten. Sindsdien genieten we van ieder moment dat we met de jongens en meisjes spenderen: pizza's bakken, computerles geven of gewoon samen spelen!

In de chaos van Jakarta is de Yayasan Pa van der Steur een oase voor de ziel. De reden is simpel: het is omdat we daar eenvoud en rust terugvinden. Het maakt niet uit hoeveel we aan de jongens en meisjes denken, wat we ze kunnen geven, hoe we hun omstandigheden kunnen verbeteren, ze verrassen ons

iedere keer. Ze laten zien dat onze aanwezigheid, onze vriendschap en onze liefde het belangrijkste zijn. Dit is een plaats waar een concept als menselijkheid wordt versterkt. Kinderen leren de nog jongere kinderen over het leven, dat het zwaar kan zijn maar dat het mogelijk is om te overleven en meer compassie, emotie en verbinding te voelen.

Deze pandemie heeft onze levens getransformeerd. Al meer dan een jaar hebben we de kinderen niet kunnen knuffelen. Maar, we hebben aan ze gedacht en de school, die door de crisis was getroffen, financieel geholpen. We hebben gewerkt om zowel de kinderen en hun burens (kinderen uit de omgeving, red.) het recht op onderwijs te geven, een van de meest fundamentele rechten voor een toekomst.

We zijn al deze tijd in contact gebleven met de prachtige tante Nel. Haar woorden zijn altijd kalm en vredig. Ze laat ons zien hoe we dicht bij de kinderen kunnen zijn, zelfs van een afstand. Ze vertelt ons over hun behoeftes en dromen. Tante Nel kent de diepere betekenis van het woord 'droom', voor haar een kernbegrip in het onderwijzen van haar geliefde

studenten. Ze verbindt de realiteit met dromen. Ze laat zien dat we dromen niet kunnen bereiken als we ons leven niet stap voor stap leven met passie, eerlijkheid en door vriendelijk te zijn.

We hebben vorige week met de kinderen afgesproken via Zoom. We voelden ons zo gelukkig om te zien dat ze blij waren. Vol met positieve energie. Zoals altijd, meesters in de kunst van het lachen.

Met oprechte dankbaarheid zullen we met ze in contact blijven. Samen zullen we dit virus doorstaan door middel van activiteiten voor de jongere kinderen en Italiaanse kooklessen voor een paar jongeren die later chef kok willen worden. Mooie dingen staan ons te wachten.

Namens ons allemaal, bedankt Pa van der Steur.

Ethiek 1.1

De yayasan is een erkend goed doel maar dat spreekt voor zich: kansarme kinderen helpen is goed. Helaas is de organisatie afhankelijk van haar donateurs. Als u iets kunt bijdragen dan wordt dat natuurlijk gewaardeerd. Voor ieder kind gaat het telkens om hetzelfde project: een liefdevolle opvoeding.

Er zijn verschillende mogelijkheden om de yayasan financieel te ondersteunen

- Een eenmalige gift.
- Het lidmaatschap van de vereniging.
- De symbolische adoptie.
- Een periodieke gift.
- Een testamentaire beschikking.

De eenmalige gift is eenmalig en vrijblijvend. Er is geen minimum- of maximumbedrag: alles helpt! Het kan eenvoudig via de donatiepagina op onze website www.weeshuispavandersteur.nl. U kunt daar het gewenste bedrag en de wijze van betaling aanklikken. Ook zijn er de afgelopen jaren verschillende Nederlandse organisaties geweest die een eenmalige collecte voor de yayasan hebben gehouden. Dit moedigen wij natuurlijk aan en geven graag informatie als dat nodig is. Als u een donatie liever direct overmaakt dan kan dat op NL22INGB 0003 1845 22, met de tenaamstelling Ver. Vrienden Yayasan Pa van der Steur.

Het lidmaatschap van de vereniging kost negentien euro per jaar. De vereniging heeft zelf nauwelijks onkosten dus het geld komt vooral terecht bij de yayasan. In ruil ontvangt u jaarlijks dit verenigingsblad. U wordt daarbij ook uitgenodigd voor de kumpulan en de algemene ledenvergadering. Tijdens deze ledenvergadering legt het bestuur verantwoording af over het voorgaande jaar. Het lidmaatschap is op ieder moment opzegbaar. Op de laatste pagina vindt u het aanmeldingsformulier.

De symbolische adoptie is al jaren het stokpaardje van de yayasan. Voor zestien euro per maand adopteert u een weeskind. Dit is symbolisch bedoeld: de jongen of het meisje blijft in Indonesië. Wel ontvangt u schoolrapporten en brieven en soms is er ook contact via e-mail of Facebook. Het geld wordt door de yayasan gebruikt voor alle

weeskinderen, niet slechts voor het geadopteerde kind. Van het adoptiegeld beschouwt de vereniging negentien euro per jaar als contributie. U wordt dus ook gelijk lid van de vereniging. Op de volgende pagina vindt u het aanmeldingsformulier

Een periodieke gift bestaat uit een bedrag dat over een periode herhaaldelijk wordt geschonken. Onder bepaalde voorwaarden is deze gift aftrekbaar van de inkomstenbelasting. Zo moet er minimaal vijf jaar lang aan een ANBI (Algemeen nut beogende instelling) worden geschonken en moet dit in een schriftelijke overeenkomst zijn vastgelegd. (Voorheen was hier een notariële akte voor nodig maar dat is gewijzigd.) Er is geen minimum- of maximumbedrag. De vereniging heeft een ANBI-status en de belastingdienst heeft op haar website een standaardovereenkomst die hiervoor gebruikt kan worden. **Deze constructie is goed te combineren met de symbolische adoptie, en dus ook voor mensen die zich reeds voor deze adoptie hebben opgegeven.** De secretaris van de vereniging, Matthieu de Borst, kan de bedoelde overeenkomst (online) verzenden en geeft hierover graag meer informatie. U vindt zijn contactgegevens op pagina 1.

Een ANBI hoeft geen erfbelasting over erfenissen te betalen. Indien u de vereniging aldus in uw laatste wilsbeschikking wenst op te nemen, kunt u hierover contact opnemen met uw notaris. De officiële naam van de vereniging is: Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur. Het KvK-nummer is 404.127.28 en als ANBI-instelling bekend onder fiscaal nummer 8017.55.840.

Tot slot willen wij alle donateurs bedanken voor de steun. De yaysan heeft sinds 1894 duizenden weeskinderen opgenomen en voorzien van een serieuze kans in de maatschappij. Dit is vanaf de oprichting voor een belangrijk deel tot stand gekomen met behulp van donateurs uit Nederland.

Uitnodiging en agenda algemene ledenvergadering van de Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

De vergadering zal online plaatsvinden door middel van een Zoom-videoconferentie op zondag 27 juni 2021 om 13.30 u. Indien u wilt deelnemen aan de online vergadering, dan kunt u een e-mail sturen naar de secretaris Matthieu de Borst op het e-mailadres mrdeborst@gmail.com. U krijgt dan uiterlijk op 25 juni een link toegestuurd die vlak voor de vergadering geopend kan worden. Ook is het mogelijk om via het genoemde e-mailadres schriftelijk vragen te stellen, of per post naar postbus 82094, 2508EB Den Haag. Deze vragen zullen op de vergadering worden behandeld. Alleen voor leden is het mogelijk om deel te nemen en vragen te stellen.

Agenda

1. Algemene informatie over de Yayasan Pa van der Steur
2. Verslag van de vorige algemene ledenvergadering (zie pagina 11)
3. Financieel overzicht van de penningmeester (zie pagina 12)
4. Verslag kascommissie
5. Décharge bestuur
6. Verkiezing bestuur

Volgens de Statuten geschiedt de benoeming van de bestuursleden uit een voordracht. Alle huidige bestuursleden worden voorgedragen voor het nieuwe bestuur. Als nieuw lid wordt voorgedragen mevrouw Cherie Ham. Volgens de Statuten voorziet het bestuur zelf in de verdeling van de functies. Indien de vergadering akkoord gaat met deze voordracht zal het bestuur dan ook als volgt zijn samengesteld:

Voorzitter	Eveline Gerritsen
Secretaris	Matthieu de Borst
Penningmeester	Rosa Valkenhoef
Leden	Marijke Ross
	Nel de Borst
	Tom Jutte
	Cherie Ham

7. Benoeming kascommissie
De heer Ruud Ross heeft aangegeven de kascommissie te verlaten. Wij zijn hem enorm dankbaar voor zijn positieve bijdrage tijdens onze vergaderingen. De huidige leden van de kascommissie, mevrouw Joke van der Meer en de heer Lanny Vleesenbeek zijn bereid weer zitting te nemen in de kascommissie. We verwelkomen de heer Henk Ham als nieuw lid.

8. Statutenwijziging. Vanuit de overheid is er nieuwe regelgeving voor de statuten van verenigingen. Onze statuten voldoen op 1 paragraaf niet aan deze regelgeving en zullen dus aangepast moeten worden. De statuten moeten een regeling bevatten over het 'belet en ontstentenis' van bestuurders. Denk bijvoorbeeld aan langdurige ziekte van een bestuurder. Deze wijziging moet door de ALV goedgekeurd worden voordat de statuten gewijzigd kunnen worden
9. Rondvraag
10. Sluiting

Notulen van de algemene ledenvergadering van de Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur, gehouden in het Deylercentrum, Hofkampweg 3, Wassenaar op 22 juni 2019.

De voorzitter opent de vergadering om 13.30 u. Zij geeft aan dat Lanny Vleesenbeek zich als lid van de kascommissie verontschuldigt dat hij niet aanwezig kan zijn.

1. Algemene informatie over de Yayasan Pa van der Steur.

Aangezien veel leden en donateurs pas na de vergadering komen, is er straks buiten op het terrein meer informatie over de kinderen te krijgen door middel van folders. Ook zijn er verschillende voormalige vrijwilligers die wat kunnen vertellen. Belangrijk punt binnen de Yayasan is dat er een manager, pak Onnes, is aangenomen die een deel van de werkzaamheden van Nel de Borst kan overnemen.

2. Verslag van de vorige algemene ledenvergadering.

Het verslag van de vorige algemene ledenvergadering wordt goedgekeurd.

3. Financieel overzicht van de penningmeester

Rosa van Valkenhoef heeft zes weken als vrijwilliger gewerkt in de Yayasan. Ze heeft daar naar de financiële stromen gekeken en dat in kaart gebracht. Daarna heeft Nel haar benaderd voor de functie van penningmeester. Aangezien Eveline deze taak het afgelopen jaar nog heeft gedaan, geeft zij het verslag.

In het afgelopen jaar heeft een sponsorloop een enorm bedrag opgehaald voor de aanschaf van computers en de symbolische adoptie loopt nog altijd goed. Daarnaast zijn er veel giften geweest, onder andere door middel van een collecte van de Doopsgezinde kerk in Den Haag voor een nieuw dak voor de Yayasan.

Als vereniging rekenen wij een contributie voor de website en het bulletin. Verder zijn er geen kosten. Alles wat er verder uit donaties komt wordt een op een doorgesluisd naar de Yayasan.

Enige tijd geleden is er geld opgehaald voor een micro library. Maar ondertussen heeft de Yayasan al zelf een bibliotheek weten in te richten. Aldus is besloten, in overleg met de betreffende donateurs, om het opgehaalde bedrag te spenderen aan een voetbalveld.

Verder staat er nog een behoorlijk bedrag uit een legaat en bevat het Hope Studiefonds nog een bedrag van achtduizend euro. Hier wordt aandacht aan besteed.

4. Verslag kascommissie.

De kascommissie heeft de boeken gecontroleerd en adviseert ze goed te keuren en het bestuur decharge te verlenen.

5. Decharge bestuur

De huidige bestuursleden worden gedechargeerd.

6. Verkiezing bestuur.

De volgende personen worden gekozen als bestuurslid: Eveline Gerritsen, Matthieu de Borst, Rosa van Valkenhoef, Marijke Ross, Nel de Borst en Tom Jutte. De functies worden binnen het bestuur verdeeld.

7. Benoeming kascommissie.

De huidige leden van de kascommissie, mevrouw Joke van der Meer en de heren Lanny Vleesenbeek en Ruud Ross zijn bereid weer zitting te nemen in de kascommissie. Elk van hen is niettemin bereid zijn plaats af te staan aan een ander.

8. Rondvraag.

Tom Jutte geeft aan dat er in de Universiteit Leiden een archief is met informatie over voormalige weeskinderen. Iedereen wiens voorouder(s) in het weeshuis heeft gezeten kan bij hem hierom verzoeken. Dit kan interessante informatie geven, bijvoorbeeld dat mensen halfbroers of -zussen hebben.

Ruud Ross informeert naar de coördinatie van de symbolische adoptie. Dit wordt verzorgd door Stans Stolte. Maar de communicatie gaat niet direct en zij fungeert dus als tussenpersoon. Vanuit Indonesië gaat niet alles altijd even efficiënt maar hopelijk komt daar later verandering in.

Verder wordt er nog geïnformeerd naar het ledenaantal. Zijn er ideeën om dit te laten groeien? Dit is lastig maar er wordt geprobeerd in de jonge categorie te werven. Donateurs en adoptieouders worden automatisch lid van de vereniging.

Tot slot is er commentaar op de website, zoals dat de aankondiging van de kumpulan ontbrak. Deze website zal geheel worden vernieuwd.

De voorzitter sluit de vergadering om 14.00 u.

Staat van inkomsten en uitgaven 2020

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Saldi	Ultimo 2020	Ultimo 2019
Rekening courant ING	11.930,37	4.598,33
Spaarrekening ING	101.333,35	101.301,99
Totaal	113.263,72	105.900,32

Inkomsten

Contributie	722,00
Adoptie	5.955,00
Giften	17.782,00
Coronagiften	1.480,00
Kerstgiften	795,00
Giften specifiek (verbouwing)	25.000,00
Archiefbijdragen	120,00
Rente spaarrekeningen	31,36
Voorschot contributie/adoptie 2021	385,00

Uitgaven

Algemeen	
Adoptie	5.900,00
Giften	4.350,00
Coronagiften	10.800,00
Kerstgiften	750,00
Gift specifiek (verbouwing)	15.000,00
Watertunnelproject	6.300,00

Kosten ondersteuning

Bankkosten	220,23
Pr/website	1.586,73
Saldo (positief)	7.363,40

Totaal	52.270,36
---------------	------------------

Totaal	52.270,36
---------------	------------------

Aanmeldingsformulier symbolische adoptie en/of lidmaatschap

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Naam + voornaam

.....

Geboortedatum

.....

Adres

.....

Postcode + woonplaats

.....

Telefoonnummer

.....

E-mailadres

.....

Meldt zich aan voor:

- ☐ Het lidmaatschap van de Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur.
- ☐ De symbolische adoptie van een weeskind van de Yayasan Pa van der Steur samen met het lidmaatschap van de Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur.

Datum Handtekening

Verzend dit formulier naar Ver. Vrienden Yayasan Pa van der Steur, Van Lumeystraat 59, 2581XB Den Haag, of verstuur het per e-mail naar mrdeborst@gmail.com. Een kopie kan op verzoek (online) worden toegezonden.

Uitgelezen? Deel dit blad met anderen!
Een papieren versie kan op verzoek ook worden
toegezonden (mrdeborst@gmail.com) en op de
website www.weeshuispavandersteur.nl zijn
bulletins te downloaden.

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Belangrijke mededeling:

In verband met corona zal de komende algemene ledenvergadering van de Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur online plaatsvinden door middel van een Zoom-videoconferentie op zondag 27 juni 2021 om 13.30 u. Op pagina 10 vindt u meer informatie.

Indien onbestelbaar: Van Lumeystraat 59, 2581XB Den Haag